Mé Slunce - Wykrent, Jaroslav

Marie: Slunce,
slunce proč uhýbáš,
proč do mých tváří
krev mi vháníš
a proč ti nejsem,
tak jako včera,
blízká.

Kde zůstala tvá síla
a tvá zlatá záře,
kde zůstala tvá síla
a tvá zlatá záře.

Jaroslav: Proč ptáš se záře sluneční,
když jejím zlatým klíčem,
každý den otvírám naděje,
že tvá ústa barvy růží
budou smát se na mne
a když slzu oko zrodí,
do mých dlaní spadne.

Spolu: Sluncem mým je láska,
pálí víc než plamen,
když mi z očí zamává,
celé srdce podává,
půlku mně.
Jaroslav: A půl tobě.

Spolu: Sluncem mým je láska,
pálí víc než plamen,
když mi z očí zamává,
celé srdce podává,
půlku mně.
Marie: A půl tobě.

Jaroslav: Slunce,
slunce proč uhýbáš,
proč do mých tváří
krev mi vháníš
a proč ti nejsem,
tak jako včera,
blízký.

Kde zůstala tvá síla
a tvá zlatá záře,
kde zůstala tvá síla
a tvá zlatá záře.

Marie: Proč ptáš se záře sluneční,
když jejím zlatým klíčem,
každý den otvírám naděje,
že tvá ústa barvy růží
budou smát se na mne
a když slzu oko zrodí,
do mých dlaní spadne.

Spolu: Sluncem mým je láska,
pálí víc než plamen,
když mi z očí zamává,

celé srdce podává,
půlku mně.
Jaroslav: A půl tobě.

Spolu: Sluncem mým je láska,
pálí víc než plamen,
když mi z očí zamává,
celé srdce podává,
půlku mně.
Marie: A půl tobě.

Spolu: Sluncem mým je láska,
pálí víc než plamen,
když mi z očí zamává,
celé srdce podává,
půlku mně.
Jaroslav: A půl tobě.

Spolu: Sluncem mým je láska,
pálí víc než plamen,
když mi z očí zamává,
celé srdce podává,
půlku mně.
Marie: A půl tobě.